

forståelse af ændringsforslaget, uden at dette lykkedes.

Præsidenten udtalte imidlertid før afstemningen, at han var af den opfattelse, at adskillige repræsentanter allerede klart havde givet udtryk for, hvad de havde i sinde i den foreliggende sag. Den almindelige opfattelse var, at forsamlingen akcepterede præsidentens erklæring om dette spørgsmål.

Saudiarabien stillede under stemmeforklaringerne som et alternativ til det afrikanske ændringsforslag forslag om følgende tilføjelse til fuldmagtsudvalgets resolutionsforslag: „Generalforsamlingen tager til efterretning, at til trods for ægtheden af fuldmagterne for den sydafrikanske regerings repræsentanter, repræsenterer de sydafrikanske myndigheder, som udstedte disse fuldmagter, ikke noget stort udsnit af den sydafrikanske befolkning, som de nævnte myndigheder hævder at repræsentere“.

Den demokratiske republik Congo, Cameroun og Algeriet modsatte sig det saudiarabiske forslag og henviste til, at der ifølge forretningsordenens regel 90 ikke kunne fremsættes nye forslag, efter at afstemningshandlingen var indledt med afgivelse af stemmeforklaringer.

Et forslag fra Saudiarabien om at give dets forslag prioritet overfor det afrikanske blev forkastet med 1 stemme for og 66 imod, medens 21 lande afstod.

Det afrikanske ændringsforslag blev vedtaget med 60 stemmer for og 42 imod, medens 12 lande afstod. For stemte de fleste afro-asiatiske lande samt de socialistiske lande. Imod stemte de vestlige og latinamerikanske lande samt Iran, Israel, Malawi og Sydafrika. Følgende lande afstod: Botswana, Ceylon, Chile, Dahomey, Fiji, Lesotho, Libanon, Nepal, Peru, Philippinerne, Thailand og Tyrkiet. Følgende lande erklærede ikke at deltage i afstemningen eller var fraværende: Albanien, Burma, Cambodia, Cypern, Gabon, Haiti, Japan, Laos, Madagascar, Maldiverne, Saudiarabien, Singapore og Swaziland.

Saudiarabien trak herefter sit ændringsforslag tilbage.

Hele resolutionen som ændret blev vedtaget med 71 stemmer for (herunder de nordiske lande) og 2 imod (Sydafrika og Costa Rica), medens 45 lande afstod. Blandt de

lande, som afstod, var de socialistiske, mange afro-asiatiske samt en række latinamerikanske lande. Af de afgivne stemmeforklaringer fremgik det, at mange af disse lande afstod på resolutionsforslaget som helhed på grund af forbehold overfor Formosa, Cambodias og Israels fuldmagter.

Sverige afgav på de nordiske landes vegne en i fællesskab udarbejdet stemmeforklaring. Det hed heri, at de fem nordiske lande havde stemt imod det afrikanske ændringsforslag af principielle grunde, som vedrørte den velordnede anvendelse af visse grundlæggende bestemmelser i de regler, som styrede generalforsamlingens arbejde. De nordiske landes syn på forskellige aspekter af den sydafrikanske regerings politik var en helt anden sag, som var irrelevant i den foreliggende sammenhæng, og hvorom de nordiske lande ikke havde givet nogen mening til kende gennem den foretagne afstemning. De nordiske lande havde efterfølgende stemt for den ændrede resolution om godkendelse af fuldmagtsudvalgets beretning, bl. a. som følge af den kendsgerning, at beretningen også vedrørte de nordiske delegationers egne fuldmagter.

Plenarforsamlingen godkendte den 14. december 1970 uden debat og uden afstemning fuldmagtsudvalgets anden beretning. (Res. 2636 (XXV)).

Meddelelse fra generalsekretæren i henhold til FN-pagtens artikel 12, stk. 2.

(Dagsordenens punkt 7).

Den af generalsekretæren i henhold til FN-pagtens artikel 12, stk. 2 til generalforsamlingen afgivne meddelelse om sager vedrørende opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed, som er under behandling i sikkerhedsrådet, blev taget til efterretning af plenarforsamlingen uden debat den 18. september 1970 i forbindelse med behandlingen af generalkomiteens første beretning.

Generalsekretærens forord til årsberetningen 1969-70.

(Dagsordenens punkt 10).

I sit forord til beretningen til generalforsamlingen vedrørende organisationens virk-